

му тежък камък. Но той понасял мъжествено страданията и благодарил на Господа

На другия ден Диоклетиан го повикал при себе си и го запитал:

— Разкая ли се, Георгие?

Мъченикът отговорил:

— Нима ти мислиш, царю, че тия нищожни страдания ще ме отвлекат от моята вяра? По-скоро ти ще се умориш да ме мъчиш, отколкото аз — да търпя мъчения!

Тогава Диоклетиан заповѣдал да привържат мъченика към едно колело, под което били поставени дъски съ излизащи от тях желѣзни острия. На туй колело въртели Георгия, а гвоздеите се забивали въ тѣлото му и го разкъсвали. Но мъченикът не изпуснал ни единъ стон...

Въ това време се раздал гръмотевичен ударъ; небесна свѣтлина освѣтила града и мнозина ясно чули думите:

— Не бой се, Георгие, азъ съмъ съ тебе!

Явилъ се ангелъ въ тъмницата и изцѣрилъ раните му.

Вестта за станалото чудо смутила мнозина. Самата царица Александра и двама голѣмци повѣрвали въ Христа.

Сега царътъ заповѣдалъ да заровятъ Георгия въ яма, пълна съ негасена варъ. Той се прекръстилъ, помолилъ се и спокойно влѣзалъ въ ямата. Следъ нѣколко дни Диоклетианъ заповѣдалъ да извадятъ тѣлото на мъченика, но той билъ живъ, спокойно се молѣлъ и лицето му сияело отъ радостъ.

Още много страдания пренесълъ Георгий, но Божията сила го пазѣла и изцѣрявала.

Като видѣлъ царътъ, че съ никакви мъчения и обещания не може да откъсне Георгия отъ Христовата вяра, заповѣдалъ да го посѣкатъ съ мечъ.

Заради мъжеството, съ което св. Георгий понасялъ най-страшни мъчения, той билъ нареченъ *Победоносецъ* и се смѣта за защитникъ на войниците.

## Изъ св. Евангелие отъ Матей:

Тогава Исусъ рече на учениците Си: ако нѣкой иска да върви следъ Мене, нека се отрече отъ себе си, да вземе кръста си и Ме последва; защото, който иска да спаси душата си, ще я погуби; а който изгуби душата си заради Мене, ще я намѣри . . .

Не бойте се отъ ония, които убиватъ тѣлото, а душата не могатъ да убиятъ; а бойте се повече отъ Бога, Който може и душата и тѣлото да погуби въ ада (16:24, 25; 10:28).